

Posudek vedoucího bakalářské práce

Marek Hruška: Role Sovětského svazu a Kominterny v dějinách KSČ (1929—1939), Praha 2018, 57 stran rkp.

Marek Hruška se ve své práci věnuje tématu, které není v české historiografii příliš frekventované. Po roce 1989 vyšlo v podstatě jen jediné komplexnější zpracování tématu (Nechvátal) a některé dílčí studie (např. Bohumila Černého, *Paginae* h., 1999, Igora Lukeše, *VfZ* 1993 či diskusi provokující Ivana Pfaffa, *VfZ*, 1990 a reakce E. Hübnera, *VfZ* 1992). Téma proto stále nabízí velký prostor pro výzkum dosud málo probádaných aspektů politiky SSSR. Vztah KSČ a KI je přitom jedním z určujících témat dějin střední Evropy v meziválečném období. Je tomu tak mimo jiné kvůli roli KSČ v krizi 1938. Je třeba pokračovat v analýze sovětské zahraniční politiky, která zejména ve druhé polovině 30. let deklarovala obrat od kritiky versailleského systému směrem k tzv. kolektivní bezpečnosti. Autor se měl na příkladu Československa pokusit ukázat, na kolik tento obrat korespondoval se skutečnými cíly sovětské politiky, čili zda Moskva tento posun provedla i po linii Kominterny a nikoli jen v oblasti oficiální státní politiky.

Autor vychází ze zdrojů české provenience, částečně z vydaných pramenů (především z období před rokem 1989) a dále z odborné literatury. Využil jak širší syntetické studie k dějinám Kominterny a historii Československa, tak analytické práce k československo-sovětským vztahům, dějinám KSČ či roli této strany během španělské občanské války (1936-39). Heuristiku prováděl poměrně důkladně, přesto opomenul některé důležité dílčí studie (například výše uvedenou Hübnerovu). Slabinou předkládaného díla pak je absence archivního výzkumu, byť u práce bakalářské lze tuto skutečnost přece jen omluvit s tím, že na tento základní typ studentské práce nelze klást stejné nároky, jako na výstup vědecké povahy.

Práci by také prospělo alespoň minimální zohlednění odb. literatury k postupu Kominterny v Německu (např. O. Flechtheim).

Hruška tak svou práci staví na odborné literatuře k tématu. Dospěl přitom k závěru, že Kominternu sehrála v dějinách KSČ ve sledovaném období „klíčovou roli“. Poměrně přesvědčivě to demonstruje zejména v 10. kapitole věnované občanské válce ve Španělsku. Autor tak potvrzuje např. Lukešovy závěry o dvojakém charakteru sovětské zahraniční politiky a vyslovuje odůvodněnou pochybnost o údajném slibu SSSR pomoci během krize 1938 Československu i bez účasti Francie. Ostatně dvojkolejnost sovětské zahraniční politiky zdůrazňuje i řada jiných autorů (Karlheinz Nicolaus, Dean Scott McMurray aj.) Celkem vzato je předkládaná bakalářská práce poměrně zdařilou, na vydaných pramenech a odborné literatuře založenou studií.

Domnívám se, že přes výše uvedené výhrady BP splňuje nároky kladené na tento typ absolventské práce a **doporučuji** ji k obhajobě.

Navrhované hodnocení: **velmi dobře/dobře**

Praha, 27. srpna 2018

prof. PhDr. Václav Horčíčka, Ph.D.